گذر

رئیس‌جمهور:

همه وزارتخانه‌ها در کنترل تورم مسئولیت دارند

● **پایگاه اطلاع‌رسانی ریاست‌جمهوری:** رئیس‌جمهور روز گذشته در جلسه هیئت دولت با بیان اینکه پرداخت حقوق به افراد از محل خزانه نباید محرمانه تلقی شود و برابر مقررات قانونی پرداخت‌ها در سامانه مربوطه ثبت شود، گفت: ما مکلف به اجرای عدالت در نظام پرداخت حقوق هستیم و تحقق عدالت در این زمینه منوط به ارائه اطلاعات از سوی دستگاه‌های مختلف به سازمان امور اداری و استخدامی است. ابراهیم رئیسی عنوان کرد: تحقق عدالت در نظام پرداخت حقوق و دستمزد صرفا مشمول حقوق‌بگیران دولت نیست و تمام کارگزاران حکومت اسلامی که حقوق آنان از محل خزانه پرداخت می‌شود باید براساس چارچوبی مبتنی بر عدالت حقوق دریافت کنند که لحاظ تخصص و مهارت‌های افراد و سختی کار و امثال آن نیز از ضرورت‌های تحقق عدالت در نظام پرداخت حقوق است. او با اشاره به اینکه همه وزارتخانه‌ها و دستگاه‌های دولتی در زمینه کنترل تورم مسئولیت دارند، افزود: پس از مدیریت شیوع کرونا که به شکل مطلوبی پیگیری شده است، مهم‌ترین وظیفه همه ما در دولت مهار تورم و کنترل قیمت‌ها است. بنده مهم‌ترین وظیفه دولت را نظارت بر قیمت کالاهای اساسی و مهار تورم می‌دانم و همه همکارانم در دولت باید همین احساس را داشته باشند. رئیسی با تأکید بر ضرورت احترام به آزادی بیان و آزادی رسانه‌ها، گفت: همه باید حریم این آزادی را پاس بداریم و درعین‌حال در نظر داشته باشیم که مهم‌ترین اقدام در راستای حفظ آزادی بیان و آزادی رسانه‌ها استفاده از این حق در چارچوب قانون است. او همچنین با اشاره به گزارش وزیر ارتباطات مبنی بر اینکه جلسه شورای عالی فضایی بیش از ۱۰ سال است که تشکیل نشده، افزود: بنده آمادگی دارم جلسات تمام شوراهای عالی را در اسرع وقت و به شکل منظم برگزار کنم منوط به اینکه این جلسات دستور کار کارشناسی‌شده داشته باشد و برگزاری جلسه منجر به خروجی مفیدی از جلسات بشود.

ادامه از صفحه اول

نبرد رستم با پولادوند(۱)

تهمتن انتظار داشت با این ضربت که بر مغفر او فرود آورد، مغزش از دهانش بیرون زند اما وقتی پولادوند همچنان روی زین بماند و از فراز زین بر زمین فرونغلتید، تهمتن در شگفتی نام یزدان پاک را بر زبان راند و زیر لب نجوا کرد: «ای برتر از گردش روزگار، ای آن که بینا و آفریننده هستی هستی، اگر این جنگ من از روی بیداد است و من راه ستم می‌پیمایم و روانم در این گیتی آبادان نیست، به دست پولادوند روان مرا از بند بگشای و اگر افراسیاب بیدادگر است، تو زور و هنر مرا از من نستان که اگر به دست این هیولا کشته شوم، در ایران یک جنگجوی به جای نگذارد. او نه به مرد کشاورز، نه به پیشه‌ور، نه به خاک، نه به بوم و نه به بر رحم می‌کند». آن‌گاه هر دو از زین فرود آمدند، به کشتی گرفتن، با این پیمان که از دو سپاه هیچ کس به یاری آن دیگری نیاید. میان دو سپاه نیم‌فرسنگ فاصله بود و تنها خورشید نبود که این دو مبارز را به ستایش می‌نگریست که هزاران سپاهی با شگفتی و بیم بر این مبارزه نگران بودند. دو پهلوان، چنگ در چنگ یکدیگر افکندند و همه نیروی خود را به سرپنجه‌های‌شان دادند، فایده‌ای نبخشید؛ آن‌گاه دست در دوال کمر یکدیگر افکندند. شیده چون بازوان ستبر و عضلات درهم‌پیچیده رستم را بدید، آه سردی از سینه بردمید و به افراسیاب گفت: «این یل که می‌بینی با این بلندای قامت و ستبری سینه و پیچیدگی بازوان سر آن دیو را به خاک خواهد کشاند، چه نیکو می‌بود که این جنگ را هرچه زودتر به پایان می‌بردی که پهلوانان ما را جز گریختن از برابر این پیلتن چاره نیست». افراسیاب از سخنان شیده به خشم آمده گفت سخن کوتاه کند و برود ببیند کشتی آن دو پهلوان به کجا می‌انجامد و اگر پولادوند توان مقابله با رستم را ندارد، او را یاری دهند. شیده پاسخ داد: «قرار در ابتدای نبرد این‌گونه نبود و اگر پیمان بشکنیم، پاداش‌مان پیروزی نخواهد بود». افراسیاب به خشم آمده، زبان به دشنام گشود و گفت اگر پولادوند از رستم شکست خورد و گزندی ببیند در این رزمگه کس زنده نماند. شیده، پولادوند و رستم را دید که سخت درهم‌آویخته‌اند، به پولادوند گفت اگر او را زمین زدی با این خنجر پهلوی او را بکاو. گیو چون سخن شیده بشنید، به نزد رستم آمده که افراسیاب پیمان بشکسته و شیده را روانه کرده که چون پولادوند تو را بر زمین زند، ناجوانمردانه پهلوی تو را بدرد. رستم، گیو را گفت چرا بیمناک شده‌اید و دل دو نیمه کرده‌اید، اگر توان جنگیدن ندارید، چرا به خیره دل مرا می‌شکنید، اگر آن افراسیاب بی‌خردِ جادوکار، پیمان یزدان می‌شکند، شمایان نباید پیمان بشکنید و چون او خاک بر سر کنید. به پولاد گفت ای سرافراز شیر/ به کشتی گر آری مر او را به زیر /به خنجر جگرگاه او را بکاف/ هنر باید از کارکردن نه لاف/نگه کرد گیو اندر افراسیاب/ بدان خیره گفتار و چندان شتاب/ بیامد همی دل بیفروزدش/ به کشتی درون خنجر آموزدش/ بدو گفت رستم که جنگی منم/ به کشتی‌گرفتن درنگی منم/ شما را چرا بیم آید همی/ چرا دل به دو نیم آید همی/ اگر نیستتان جنگ را زور و دست/ دل من به خیره نباید شکست/ گر ایدونک این جادوی بی‌خرد/ ز پیمان یزدان همی بگذرد/ شما را ز پیمان‌شکستن چه باک/ گر او ریخت بر تارک خویش خاک.

مرعشی جای کرباسچی دبیر کل کارگزاران شد

تغییر در پاییز سیاست

شرق: چند وقت اخیر خبرهای متفاوتی از حزب کارگزاران سازندگی به گوش می‌رسید؛ اینکه برخی از اعضا از شورای مرکزی حزب استعفا داده‌اند تا «جوان‌گرایی» در حزب رخ دهد که البته گفته شد این موضوع ناشی از اختلاف میان اعضای حزب نیست. چنین خبرهایی آن‌قدر قابل توجه نبود که ناگهان خبر رسید که حسین مرعشی هم می‌خواهد از شورای مرکزی کنار برود که باز هم به «شرق» گفت شورای مرکزی چنین اجازه‌ای به او نمی‌دهد، زیرا او از نیروهای قدیمی و مؤثر حزب است و شورای مرکزی خود را از وجود چنین شخصیتی محروم نمی‌کند. همه اینها نشان می‌داد که اگرچه اختلاف گسترده‌ای یا به تعبیر بعضی رسانه‌ها انشعابی در کارگزاران در کار نیست اما دست‌کم باید منتظر تحولات مهم درون‌تشکیلاتی باشیم؛ اما در تازه‌ترین خبر ماجرا به ابعاد دیگری وارد شده است. عطریانفر در گفت‌وگویی با خبرگزاری «ایرنا» گفته است که براساس رأی اعضای شورای مرکزی حسین مرعشی جای غلامحسین کرباسچی را گرفت و بعد از این مرعشی دبیر کل حزب کارگزاران سازندگی است. او درباره جزئیات تغییر و تحولات اخیر بیان کرده است: «با رأی شورای مرکزی، محسن هاشمی، رئیس این شورا باقی ماند و فاطمه سعیدی به‌عنوان نایب‌رئیس اول، علی جمالی نایب‌رئیس دوم، حامد منتظری منشی اول و کامبیز مشتاق‌گوهری به‌عنوان منشی دوم انتخاب شدند. علت این تغییرات این بود که اعضای قبلی برای این دوره، داوطلب حضور در هیئت‌رئیسه نشدند». او همچنین بیان کرد: «اعضای حزب از گذشته به دلیل جامعیت و وجاهت غلامحسین کرباسچی همواره بر دبیر کلی او اصرار داشتند و از همان ابتدای تشکیل حزب، مسئولیت این تشکل بر عهده او بوده است. کرباسچی در دو تا سه سال گذشته به دلایلی کاملا قابل فهم و موجه مانند شرایط سیاسی موجود، بزرگ‌شدن حزب، توسعه تشکیلاتی در استان‌ها و تغییر ذائقه اعضا می‌خواست نسبت به انتخاب دبیر کل جدید اقدام کند که با مخالفت و اصرار آنها مواجه می‌شد. کرباسچی در آخرین کنگره حزب در بهمن گذشته، بار دیگر بر این موضع پافشاری کرد و حتی گفت که این آخرین دوره‌ای است که به‌عنوان دبیر کل مسئولیت حزب را برعهده می‌گیرم. با توجه به غیبت کرباسچی در جلسه و جامعیت حسین مرعشی در نهایت اعضا او را برای سمت دبیر کلی داوطلب کردند که البته او هم برای پذیرفتن این سمت مقاومت می‌کرد. به دلیل ضرورت تحرک بیشتر و پایان‌بخشیدن به توقف فعالیت‌های حزب در چند ماه گذشته، سرانجام ۳۳ عضو شورای مرکزی به اتفاق آرا حسین مرعشی را به‌عنوان دبیر کل جدید حزب کارگزاران سازندگی ایران و غلامحسین کرباسچی را به‌عنوان رئیس کمیته سیاسی انتخاب کردند».

عکس: سکینه سلیمی، ایرنا

هنوز هیچ‌گونه خبر تکمیلی از علت غیبت کرباسچی در جلسه اخیر و نیز علت تصمیم مهم اعضای شورای مرکزی مبنی بر انتخاب مرعشی به‌عنوان دبیر کل حزب منتشر نشده است اما به هر روی با بررسی مواضع برخی اعضای کارگزاران سازندگی می‌توان دریافت کرباسچی در معرض انتقادهایی از سوی برخی اعضای کارگزاران قرار داشت؛ چنان‌که هدایت‌الله آقایی پیش از انتخابات ریاست‌جمهوری سیزدهم و بعد از آنکه فائزه هاشمی خبر داد که کرباسچی موافق حمایت کارگزاران از علی لاریجانی است، در گفت‌وگویی به تندی به کرباسچی انتقاد کرده و به «مثلث‌آنلاین» گفته بود: «کسانی مانند آقای کرباسچی که خواهان حمایت از آقای لاریجانی هستند یا دو جریان اصلاح‌طلب و اصولگرا را یکی می‌دانند که اگر این‌طور فکر می‌کنند به‌نوعی مردم را به بازی گرفته‌اند، زیرا همین‌ها سال‌ها دم از تفاوت میان اصولگرایان و اصلاح‌طلبان زده‌اند یا آنکه استدلال انتخاب میان بد و بدتر را مطرح می‌کنند و می‌گویند در شرایطی که نمی‌شود یک نامزد کاملا اصلاح‌طلب داشت، باید از نامزد اصلاح‌طلب حمایت کنیم که این هم توجیه بدتر از گناه است، زیرا قرار است چه چیزی بدتر شود؟ قرار است مثلا شرایط بدتر از زمان دولت روحانی شود؟ آیا روحانی که نامزد مورد حمایت اصلاح‌طلبان بود و از قضا نیرویی ائتلافی به شمار می‌آمد، وضعیت را بهبود بخشید؟ من تصور می‌کنم حمایت از لاریجانی و ازبین‌بردن مرزهای اصولگرایی و اصلاح‌طلبی آب در هاون کوبیدن است».

از سوی دیگر از لابه‌لای حرف‌های مرعشی و کرباسچی هم می‌شود دریافت که اختلاف‌نظرهایی میان آنها نیز وجود داشته است. با بررسی چند مثال می‌توان به این موضوع بیشتر پی برد. به یاد داریم که کرباسچی در سال ۹۸ گفت‌وگوی حاشیه‌سازی با روزنامه سازندگی انجام داد و در آن به‌نوعی گفته بود که خاتمی رهبر اصلاحات نیست: «جریان اصلاحات نه در گذشته بلکه در وضعیت فعلی نیز به معنای واقعی رهبر نداشته و ندارد اما نیازمند رهبری است که برنامه، خط‌مشی و استراتژی آن را تعیین کند». او ادامه داده بود: «رهبری مفهوم مشخصی دارد؛ رهبری این نیست که فقط به صورت نمادین بگوییم آقای خاتمی رهبر تشکیلاتی اصلاحات است. آقای خاتمی فردی شناخته‌شده، مورد احترام و فرهیخته است و از بهترین شخصیت‌هایی است که در عرصه سیاسی فعالیت می‌کند، اما موضوع رهبری یک جریان سیاسی، امری متفاوت و نیازمند سازوکار تشکیلاتی در جبهه اصلاحات است. اصلاحات از ابتدا تاکنون رهبری نداشته که اکنون بگوییم نیازمند رهبری جدید است. آقای خاتمی مورد احترام همه بوده و هستند، اما آیا به‌واقع آقای خاتمی اصلاحات را رهبری می‌کنند؟ اینکه زمانی در جریان انتخابات یا در مسئله‌ای در حوزه دیگری ایشان اظهارنظری کنند و همه به نظر ایشان احترام بگذارند، به معنای رهبری نیست؛ رهبری یعنی ورود به مسائل، مدیریت و ساماندهی آنها».

این سخنان واکنش‌های زیادی در پی داشت و برخی اصلاح‌طلبان در مقام دفاع از خاتمی برآمدند. در این بین حسین مرعشی هم به سخنان کرباسچی واکنش نشان داد و به «ایلنا» گفته بود: «ما برای آقای خاتمی احترام ویژه‌ای قائل هستیم و طبق مصوبات قبلی، آقای خاتمی را رهبر اصلاحات می‌دانیم و اگر آقای کرباسچی مقصودشان این بوده که آقای خاتمی رهبر اصلاحات نیستند، باید در کمیته سیاسی حزب دراین‌باره بحث شود».

البته نباید این نکته را نادیده گرفت که بعدها و با گذشت جنجال‌های آن برهه اصل حرف‌های کرباسچی محل تأمل قرار گرفت؛ آنکه کارکرد واقعی لیدری اصلاحات چه باید باشد و آیا اکنون جبهه اصلاحات یک لیدر تشکیلاتی دارد یا خیر؟ اما به هر روی و فارغ از بحث و نظرها مرعشی نشان داد چندان در این موضوع با کرباسچی هم‌نظر نیست. یا در یک مثال دیگر می‌بینیم که کرباسچی در گفت‌وگو با «ایسنا» در انتقاد به شورای عالی سیاست‌گذاری اصلاح‌طلبان گفته بود که «تعریف اصلاح‌طلبان روی هواست... یکی می‌گوید می‌خواهیم از ریشه بزنیم و دیگری می‌گوید می‌خواهیم اصلاح کنیم و معلوم نیست اصلاح‌طلبان چه کسانی هستند و می‌خواهند چه کنند. شورای عالی سیاست‌گذاری برای فعالیت در انتخابات ایجاد شد، اما وسط انتخابات گفتند در انتخابات شرکت نمی‌کنند... . باید معلوم شود چه کسانی و با چه هدف مشترکی می‌خواهند شورا ایجاد کنند. یک شورا در شرایطی ایجاد می‌شود که افرادی براساس اهداف مشترک دور هم جمع شوند. اگر نمی‌خواهند در انتخابات شرکت کنند، ایجاد شورا هم معنایی ندارد».

مرعشی هم متعاقب سخنان کرباسچی به سایت «فردا» گفته بود: ««الان هیچ اصلاح‌طلبی عدم مشارکت در انتخابات ریاست‌جمهوری را نمی‌گوید. همه دوستانی هم که در انتخابات مجلس یازدهم شرکت نکردند، امروز علاقه‌مند هستند در انتخابات ریاست‌جمهوری ۱۴۰۰ شرکت کنند... الان کجا روی هوا نیست؟ درباره این موضوع در احزاب دارد بحث می‌شود و احزاب درباره روی هوا بودن دارند راه‌حل‌های خودشان را می‌دهند. ان‌شاءالله از این وضعیت خارج می‌شویم».

البته همه اینها به معنای آن نیست که غلامحسین کرباسچی از سوی نیروهای کارگزاران رانده شده است که اساسا به نظر می‌رسد نه عزمی برای چنین کاری در میان کارگزارانی‌ها وجود دارد و نه شاید امکانش وجود دارد اما همین که مرعشی به جای او انتخاب و کرباسچی به‌عنوان رئیس کمیته سیاسی انتخاب می‌شود، به‌وضوح نشان می‌دهد دیدگاه‌های مرعشی در میان اعضای کارگزاران بیشتر مورد اقبال است. گفتنی است که روز گذشته هم روزنامه «سازندگی» رسانه حزبی حزب کارگزاران منتشر نشد که برداشت‌های ضدونقیضی از عدم انتشار این روزنامه در رسانه‌ها مطرح شد. هرچند مشخص نیست این موضوع ارتباطی به تحولات اخیر کارگزاران داشته باشد یا خیر؟

به هر حال باید منتظر ماند و دید که با تغییر و تحولات اخیر در کارگزاران سازندگی، این حزب از لحاظ نظری و عملی چگونه در عالم سیاست ادامه مسیر می‌دهد. آیا شاهد تغییری محسوس در سیاست‌های حزب خواهیم بود یا نه.

«محمدی» جایگزین «حاج‌محمدی» شد

رئیس سازمان زندان‌ها تغییر کرد

شرق: با حکم رئیس دستگاه قضا «غلامعلی محمدی» جایگزین «محمدمهدی حاج‌محمدی» در سازمان زندان‌ها و اقدامات تأمینی و تربیتی کشور شد. محمدی، پیش از این معاونت دیوان عالی کشور، معاونت حوزه ریاست قوه قضائیه و معاونت سازمان زندان‌ها و معاونت قضائی دادگستری را در کارنامه دارد. او جایگزین حاج‌محمدی شده که خرداد سال پیش و با حکم رئیس وقت قوه قضائیه، رئیس این سازمان شده بود. حاج‌محمدی بعد از معرفی رئیس جدید سازمان زندان‌ها در توییتی نوشت: «چگونه سر ز خجالت برآورم بر دوست/ که خدمتی به‌سزا برنیامد از دستم...».

مهم‌ترین اتفاقی که در دوره ریاست حاج‌محمدی رخ داد، مربوط به شهریورماه امسال بود که تصاویر چند دوربین مداربسته از زندان اوین منتشر شد که در آن بدرفتاری و درگیری چند مأمور زندان با زندانیان دیده می‌شد و برکناری او از سازمان زندان‌ها توسط رئیس دستگاه قضا می‌تواند به همین خاطر باشد.

اتفاقی که باعث شد قوه قضائیه و مجلس به آن ورود کرده و موضوع را پیگیری کنند. همان زمان حاج‌محمدی از حوادث رخ‌داده عذرخواهی کرد و در توییتی نوشت: «درخصوص تصاویر زندان اوین، مسئولیت این رفتارهای غیرقابل‌قبول را پذیرفته و ضمن تعهد به تلاش بر عدم تکرار چنین وقایع تلخ و برخورد جدی با عوامل خاطی، از خداوند متعال، رهبر عزیزمان، ملت بزرگوار و زندان‌بانان شریف که البته زحماتشان تحت تأثیر این خطاها، نادیده گرفته نخواهد شد، عذرخواهم». حجت‌الاسلام محسنی‌اژه‌ای به دادستان مأموریت داد که موضوع را دنبال کنند و در نهایت طبق گزارش دادستانی کل کشور و همچنین مرکز حفاظت و اطلاعات کل قوه قضائیه مشخص شد، درخصوص انتشار تصاویر دوربین‌های مداربسته از زندان اوین از ناحیه بعضی از مأموران زندان تخلفاتی صورت گرفته که دستور داده شد متخلفان تحت تعقیب قرار گیرند و به تخلف آنها رسیدگی شود. ذبیح‌الله خداییان، سخنگوی قوه قضائیه، گفته بود: «صحنه‌هایی که در فیلم‌های منتشره مشاهده می‌شود، مغایر قانون بوده و به‌هیچ‌وجه قابل‌قبول و قابل‌توجیه نیست بر این اساس قوه قضائیه اصرار بر برخورد با متخلفان دارد و دادستان کل کشور مأمور پیگیری این موضوع هستند. دادستان کل کشور اکیپی را مأمور کردند و حدود سه روز در زندان اوین بودند که شش نفر شناسایی شدند و چهار نفر به دادسرای نظامی و دو نفر به دادسرای عمومی معرفی شدند و دستور احضار برای دو نفر دیگر صادر شده و با برخی از متخلفان نیز در زمان خود برخورد شده است».

ماجرای رخ‌داده در اوین باعث شد رئیس مجلس هم از کمیسیون اصل ۹۰ مجلس بخواهد حوادث زندان اوین را با هماهنگی دادستان کل بررسی کند. محمدباقر قالیباف، چند روز بعد در حساب کاربری خود در تلگرام نوشت: «جلسه بررسی ابعاد تخلفات زندان اوین، پس از بازدید حضوری نمایندگان از زندان انجام شد. تمامی فیلم‌ها دوباره با حضور نمایندگان مجلس، کارشناسان قوه قضائیه و دادستانی کل و مسئولان ذی‌ربط بررسی شد. تخلف برخی موارد برای ما محرز شد که حتما باید با خاطیان برخورد شود».

براساس شواهد قوه قضائیه در تلاش است جهت حمایت از زندانیان تصمیم‌هایی چون مرخصی، عفو و بخشش زندانیان را اجرائی کند و از سوی رئیس دستگاه قضا نیز این مسئله مورد تأکید قرار داشته است. غلامحسین محسنی‌اژه‌ای چندی پیش بر این نکته تأکید کرد که زندان‌ها و بازداشتگاه‌های کلانتری باید بیشتر بازرسی شوند تا مشکلات و مسائل آنها برطرف شود.

عباس عبدی، جامعه‌شناس و فعال سیاسی اصلاح‌طلب که در جلسه نشست با رئیس دستگاه قضا شرکت کرده بود، درباره مسائل پیرامون زندان و زندانیان به «شرق» گفته بود: «آقای محسنی‌اژه‌ای گفته‌اند که در چند وقت اخیر به تمام زندان‌ها سرکشی شده است؛ ببینید، ما باید خودمان را به جای زندانی نیز بگذاریم، من خودم زندان بودم و می‌دانم اوضاع چگونه است و اگر اتفاقی در این زمینه رخ دهد، یک گام مثبت است».

زندان‌ها منتقل نمی‌شوند

به هر حال باید به این نکته نیز توجه داشت که قوانین زندان‌ها نیز مشکلاتی داشتند. نایب‌رئیس کمیسیون قضائی و حقوقی مجلس در گفت‌وگو با «اعتمادآنلاین» از اجرانشدن مصوبه قانون برنامه ششم توسعه مبنی بر انتقال زندان‌ها به خارج از کلان‌شهرها انتقاد کرده و گفته بود: «در برنامه ششم توسعه می‌گوییم زندان‌ها را از داخل شهرها بیرون بکشید. به منابع طبیعی حکم کردیم زمین رایگان در اختیار سازمان زندان‌ها قرار دهید اما بازهم قوه قضائیه به وظیفه خود در انتقال زندان‌ها عمل نمی‌کند. زندان باید به بیرون شهر منتقل شود تا فضای کافی برای احداث دانشگاه و کارگاه در داخل زندان باشد و زندانی بتواند در زندان مشغول کار و درس‌خواندن شود، کار کند و در زندان هزینه زن و بچه‌اش را که بیرون از زندان هستند، بدهد. در شرایط فعلی در اوین و فشافویه هیچ‌کدام از این امکانات وجود ندارد».

حسن نوروزی همچنین به تعداد بالای زندانیان در کشور اشاره کرد و افزود: «جمعیت زندان‌های ایران باید از ۲۴۰ هزار زندانی به ۲۰ هزار برسد و تنها افراد خطرناک در زندان باشند. افراد عادی باید جریمه و بدهی خود را پرداخت کنند. چرا فردی با یک میلیون تومان بدهی باید در زندان بماند؟ به مسئولان زندان‌ها می‌گوییم اینکه دنبال زندان‌سازی نمی‌روید تا از کنار بزرگراه جابه‌جا شود و به حاشیه شهرها برود، خلاف قانون و از بی‌عرضگی مسئولان زندان است و اگر رؤسای زندان‌ها نمی‌توانند این کار را انجام دهند، استعفا دهند».

جداسازی زندان از قوه قضائیه

جداسازی سازمان زندان‌ها از قوه قضائیه نیز یکی از گزینه‌هایی است که مجالس قبل به دنبال آن بودند تا نظارت بیشتری بر این سازمان شود. آخرین بار در مجلس دهم طرح «انتزاع سازمان زندان‌ها از قوه قضائیه و الحاق آن به وزارت کشور» به صورت عادی اعلام وصول شد. این طرح را عبدالکریم حسین‌زاده اصلاح‌طلب و رئیس فراکسیون وقت حقوق شهروندی با هدف «شفاف‌شدن عملکرد سازمان زندان‌ها و نظارت‌پذیرکردن» به مجلس ارائه کرد که به نتیجه نرسید. در این طرح آمده بود که به لحاظ گستردگی وظایف قوه قضائیه در شرایط کنونی و نیز تأکیدات تمام احکام شرعی و دینی بر لزوم رعایت حقوق ملت، به منظور اثربخشی بیشتر دادگاه‌ها بر محکومان و با هدف لحاظ‌کردن حقوق حاکمیت و متهمان و همچنین امکان نظارت مستمر و شفاف بر حقوق شهروندان در زندان‌ها، پیشنهاد می‌شود آن سازمان از قوه قضائیه انتزاع و به وزارت کشور الحاق شود. براساس این طرح، سازمان زندان‌ها و اقدامات تأمینی و تربیتی از قوه قضائیه انتزاع و با همه امکانات اعم از مالی، مادی، نیروی انسانی و انتقال بودجه سالانه با وضعیت موجود بدون افزایش سطح و سقف مالی و تشکیلاتی به زیرمجموعه وزارت کشور الحاق می‌شد. البته کمیسیون قضائی مجلس دهم با آن مخالف بود و سخنگوی کمیسیون حقوقی-قضائی مجلس گفت احتمال اینکه این کمیسیون با الحاق سازمان زندان‌ها به وزارت دادگستری موافقت کند بیشتر از الحاق آن به وزارت کشور است، طرحی که در نهایت به جایی نرسید و مسکوت ماند.

خبر

رئیس قوه قضائیه:

فرهنگ صلح و سازش را در جامعه گسترش دهیم

● **مرکز رسانه قوه قضائیه:** رئیس قوه قضائیه در همایش سفیران صلح شورای حل اختلاف قوه قضائیه، صلح و سازش را بسیار ارزشمند دانست و گفت: گاهی برکت و خیری که در صلح و سازش وجود دارد در یک حکم قضائی نیست. او بر لزوم تبیین برکات مادی و معنوی صلح و سازش از تریبون‌ها و رسانه‌ها به‌ویژه رسانه ملی تأکید کرد. حجت‌الاسلام محسنی‌اژه‌ای افزود: اگر فردی مرتکب جرمی شد یا به کسی توهین کرد و طرف مقابل به‌حق شکایت کند و فرضا دادگاه برای مجرم حکم ضربه شلاق صادر کند، فردی که شلاق می‌خورد تا مدت‌ها دچار عقده و کینه می‌شود و چه بسا نفسانیت او را به سوی انتقام‌جویی ببرد. اگر فردی محکوم به قصاص بود و حکم شرع و قانون درباره او اجرا شد، هم برای اطرافیانش عوارض دارد و در روحیه و فکر آنها تأثیر منفی می‌گذارد و هم شاکی و اولیای‌دم عموما به آرامش نمی‌رسند. او با اشاره به آثار روانی و تربیتی صلح و سازش ادامه داد: اگر اختلافات و تنازعات با گذشت و صلح منجر به صلح و سازش شود هم خود شاکی و اولیای‌دم به آرامش می‌رسند و هم کسی که محکوم بوده همیشه ممنون طرف مقابل خواهد بود و به جای انتقام‌جویی به فکر آن می‌افتد که لطف و محبت او را جبران کند. مردم ما مردمی متدین و باعاطفه و اهل گذشت هستند و اگر ما کوتاهی نکنیم و فرهنگ صلح و سازش را در جامعه گسترش دهیم و آثار و برکات آن را تبیین کنیم، اکثریت مردم پذیرای آن خواهند بود. محسنی‌اژه‌ای افزود: گاهی هیچ‌یک از طرفین دعوا از حکمی که صادر می‌شود راضی نیستند و هرکدام می‌گویند که این حق ما نبوده یا حق بیشتری برای خود قائل هستند، اما اگر اختلافات منجر به صلح و سازش شود کسی که گذشت می‌کند حتی اگر به لحاظ مادی اندکی ضرر کند برای خدا و آسایش وجدان خود از تصمیمش احساس رضایت می‌کند.

ادامه از صفحه اول

معضل تضمین کیفیت ساختمان‌ها

مقررات ملی ساختمان کشور در زمینه‌های طراحی، اجرا، نظارت، تعمیر و نگهداری خدمات مهندسی تعریف شده است. مراحل تولید ساختمان‌ها را می‌توان با مراحل «مدیریت کیفیت» شامل برنامه‌ریزی، تضمین، کنترل و بهبود سنجید و با نگرشی طراحی و اجرا را با مرحله تضمین کیفیت متناظر دانست و نظارت را با مرحله کنترل کیفیت. با دقت نظر در هریک از مراحل خدمات مهندسی جهت تأمین کیفیت ساختمان‌ها در رویه‌های جاری نظام مهندسی ساختمان می‌توان نواقص زیر را مشاهده کرد:

۱- طرح و محاسبه ساختمان‌های معمول از سوی فردی که آنها را تهیه کرده است، تعهد نمی‌شود. مهر و امضای بسیاری از تعهدکنندگان طرح‌ها در اختیار فرد دیگری است که فروشنده این خدمات به متقاضیان (کارفرمایان ساختمانی) است. این افتراق و اختلاف میان تهیه‌کننده طرح‌ها، تعهددهنده صحت آنها و فروشنده خدمات طراحی، موجب نقصان کیفیت طراحی‌هاست.

۲- اکثر ساختمان‌های شهری از سوی مجریان احراز صلاحیت‌شده توسط مرجع رسمی (وزارت راه و شهرسازی) ساخته نمی‌شوند. در اکثر پروژه‌ها کارفرمایان و سرمایه‌گذاران ساختمانی همان مجریان نقشه‌ها هستند. بله، ممکن است «معمار» یا «اوسابنایی» به علت اشتغال طولانی‌مدت در امر ساخت بتواند از بخشی از مسائل اجرائی سر دربیاورد، ولی این مرز بین سنتی‌سازی و ساخت‌وسازهای جدید است. فرق بین اطلاع و آگاهی از مقررات و آیین‌نامه‌های فنی و تحصیل دانشگاهی است با درس‌آموخته‌های تجربی ضمن نگاه‌کردن به دست اوساکارهای قدیمی. جزئیات فنی و فناوری‌های امروزی نیاز به آموخته‌های دانشگاهی و کسب صلاحیت‌های رسمی دارد که اکثر کارفرمایان و سرمایه‌گذاران ساختمانی فاقد آن هستند.

۳- طبق قانون مهندسان ناظر به‌عنوان مأمور از طرف شهرداری‌ها در ساخت‌وسازها حضور دارند. به عبارتی، کنترل و نظارت بر اجرای ساختمان‌ها بر اساس قانون وظیفه شهرداری‌هاست. چنانچه در بالا مطرح شد، در نبود طراحی‌های کیفی و مجریان ذی‌صلاح در اکثر پروژه‌های ساختمانی، نحوه عمل اکثر ناظران ساختمان نقطه قوت این صنعت است. بااین‌حال، گزارش‌های ناظران از وضعیت اجرا برای شهرداری‌ها ارسال می‌شود تا ایشان در صورت مواجهه با مغایرت و تخلفات اجرائی، با جلوگیری از کار، کارفرمایان و سازندگان را ملزم به رعایت مقررات کنند؛ اما چنانچه می‌دانیم رویه معمول شهرداری‌ها در سه دهه اخیر فروش تخلفات ساختمانی به مالکان بوده است.

به عبارتی تمام ساختمان‌های شهری دارای طرح و نقشه هستند، مهندسان ناظر بر اجرای آنها نظارت می‌کنند و در نهایت از سوی شهرداری برای ساختمان‌ها گواهی پایان‌کار صادر می‌شود؛ اما این گواهی‌ها مؤید کیفیت ساختمان‌ها نیستند. در کشور ما وزارت راه و شهرسازی با وظایفی همچون تدوین مقررات ملی ساختمان، احراز صلاحیت مهندسان و نظارت عالیه بر ساخت‌وساز، با دیدگاهی مسئول برنامه‌ریزی و تأمین کیفیت ساختمان‌هاست و موارد پیش‌گفته می‌تواند مورد مطالبه و پرسش از عملکرد این وزارتخانه باشد.

* **کارسناس ارشد مدیریت ساخت**